

ଖୁଉବା କୁମା ୯ ଜୁନ୍ ୨୦୨୯ ଶାରାଂଶ୍ଚ
ଛାନ- ମସଜିଦ ବୈତୁଲ ପୁତୁହ୍, ଲକ୍ଷ୍ମୀନ (ମୁ.କେ)

ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଯୁଦ୍ଧ ତଥା ସରାଜ୍ଞା ଆଦି ସଂପର୍କରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀ ଓ ଲକ୍ଷିତାସର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଘଟଣାବଳୀ ।

ଅଶ୍ରଦ୍ଧୁ ଅନ୍ତା ଜଳାହା ଜଳଲକ୍ଷାଷ୍ଟୁ ଖର୍ଦ୍ଦଷ୍ଟୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଖଅଶ୍ରଦ୍ଧୁ ଅନ୍ତା ମୁହମ୍ମଦନ ଅବଦୁଷ୍ଟୁ ଖରସୁଲୁଷ୍ଟୁ ।
ଅନ୍ତା ବାଦପାଉତ୍ତୁ ବିଲାସି ମିନଶ ଶୈତାନ ନିରରଜିମ । ବିସମିଲା ହିର ରହମାନ ନିରରହିମ । ଅଲହମଦୁ ଲିଲାହି
ରବବିଲ ଆଲମିନ ଅରରହମାନ ନିରରହିମ । ମାଲିକି ଯୋମିଦଦିନ । ଇଯାକା ନାବୁଦୁ ଖ ଇଯାକା ନସତଙ୍ଗନ ।
ଇହଦିନସ ସିରାତଲ ମୁସତକିମ ସିରାତଲ ଲକ୍ତିନା ଅନ୍ତମତା ଅଲୋହିମ ଗୋରିଲ ମରଯୁବି ଅଲୋହିମ ଖଲଜ୍ଞାଲଲିନ ।

ତଶ୍ଚହୁଦ, ତଉକ୍ର ଏବଂ ସୁରଙ୍ଗ ପାତିହାର ଆବୁଡ଼ି କରିବା ପରେ ହୁକ୍କର ଅନ୍ଧର ଅୟୋଦ୍ଧିଲାହୁ ତାଆଳା ବିନ୍ଦୁସ୍ତେହିଲା ଅଜିଜ୍ କହିଲେ;- ପ୍ରବାସ ପରର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବଶ୍ୟା, ବଦର ଯୁଦ୍ଧର କାରଣ, ମଙ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ତତ୍ସଂପର୍କତ ରଞ୍ଜା ଚାଲିଥିଲା । ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ଆଉ କେତେକ ସରାଯା ଓ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମଙ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତେ ପସ୍ତତିର କିଞ୍ଚିତ ଅବଶ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଇନଶାଅଳା ।

ରସୁଲ୍ଲାଇ ସ.ଆ ରମଜାନ୍ ମାସ ୧ ହିତ୍ରୀରେ ପ୍ରଥମ ସରିଯା ହ୍ର. ହମଜା ର.ଅଞ୍ଜୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କୁ ସୈଫୁଲ୍ ବହର୍ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଧୂଜାର ରଙ୍ଗ ଧବଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଅବୁ ମୁସ୍ତବ୍ର ର.ଆ ଧୂଜବାହକ ଥିଲେ ଏବଂ ଆଁହଜରତ ସ.ଆ ନିଜର ଚଚା ହ୍ର. ହମଜା ବିନ୍ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଳିବ ର.ଅଞ୍ଜୁ ଉକ୍ତ ସୈନ୍ ଦଳରେ ଅମୀର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ୩୦ ଜଣ ପ୍ରବାସକାରୀ ଆରୋହୀ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ଏସି ନାମକ ଏକ ଛାନରେ ଅବୁ ଜହଲର ନେତୃତ୍ବରେ ସିରୀଯାକୁ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏକ ଦଳ ସହିତ ସେମାନେ ମୁହାମୁହିଁ ହୋଇଥିଲେ । ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସୈନ୍ୟଦଳ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଛିଡ଼ା ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ବନ୍ଦୁ ସଲିମ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ଅଧ୍ୟପତି ମଧ୍ୟିତା କରାଇଦେଲା ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଯତ୍ନ ନକରି ଫେରିଗଲେ ।

ପୁନଶ୍ଚ ସରିଯା ଉବେଦାହ୍ ବିନ୍ ହାରିସ ଅଟେ । ଶଖାଲ ମାସ ୧ ହିନ୍ଦ୍ରୀରେ ରସୁଲୁଙ୍କାୟ ସ.ଥ ହ. ଉବେଦାହ୍ ବିନ୍ ହାରିସ ର.ଅଙ୍କୁ ୭୦ ଜଣ ପ୍ରବାସକାରୀଙ୍କର ନେତୃତ୍ବ ଓ ଦାୟିତ୍ବ ଅର୍ପଣ କରି ସନିଷ୍ଠତୁଳ ମୁରଗାହ୍ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଠି ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଓ ତା'ର ୨୦୦ ଅଶ୍ଵାରୋହୀଙ୍କ ସହିତ ମୁହାମୁହିଁ ହୋଇଥିଲେ । ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ପତ୍ର କିଞ୍ଚିତ ତୀର ଚାଲନା ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନିଯମିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁସଲମାନ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ବି ତୀର ଚାଲନା ହୋଇ ନଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହ. ସାଆଦ ବିନ୍ ଅବି ଝକ୍କାସ ର.ଥ ପ୍ରଥମ ତୀର ଚାଲନା କରିଥିଲେ । ଇସଲାମୀୟ ଇତିହାସରେ ତୀର ଚଳାଇବାର ଏହା ପ୍ରଥମ ଘଟଣା ଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ହ. ସାଆଦ ର.ଥ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଗର୍ବିତ ମନେକରୁ ଥିଲେ । ଏହାପରେ ପରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ସୈନ୍ୟଦଳ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ ।

ପୁନଶ୍ଚ ସରିଯା ହୁ. ସାଆଦ ବିନ୍ ଅବି ଓଞ୍ଚାସ ର.ଥ ଏକ କିମ୍ବା ଦୁଇ ହିତ୍ରୀରେ ହୋଇଥିଲା । ରସୁଲୁଙ୍କାଣ ସ.ଥ କୁରୋଶମାନଙ୍କର ଏକ ବାଣିଜ୍ଞିକ ଦଳକୁ ରୋକିବା ନିମନ୍ତେ ହୁ. ସାଆଦ ବିନ୍ ଅବି ଓଞ୍ଚାସ ର.ଅଙ୍କୁ ୨୦ ଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମେତ ଅମୀର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ହେ ସାହାବାଗଣ ! ତୁମେମାନେ ଖୁରାର ଘାଟି ୦ାରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳ ଖୁରାର ନାମକ ଛାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେଠାରୁ ପ୍ରିୟାନ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ପରଷ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସଂଘର୍ଷ ନକରି ଫେରି ଅସିଲେ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଯାହାର ନାମ ହେଲା ଝିଦାନ୍ । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ସଫର ୨୩୭୧ରର ଘଟଣା ଅଟେ । ରସ୍ତୁଳ କରୀମ୍ ସ.ଅ ୭୦ କିମ୍ବା ୭୦ ଜଣ ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ଝିଦାନ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିଥିଲେ । ଇବନେ ସାଆଦ ନାମକ ଜତିହାସବିଭଙ୍ଗ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ ଯହିଁରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସାକ୍ଷାତ୍ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ହ୍ର. ସାଆଦ ବିନ୍ ଉବାଦାହ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ନିଜର ନାଏବ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । କୁରୋଶୀୟମାନଙ୍କର ବାଣିଜ୍ୟକ ତଥା ବ୍ୟବସାୟିକ ଦଳକୁ ରୋକିବାର ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଶ୍ନାନ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ବନ୍ଦୁ ଜମରାହର ଅଧ୍ୟପତି ମଖଣ୍ତି ବିନ୍ ଉପ୍ରେ ଜମ୍ବୁ ସହିତ ସନ୍ଧିର ତୁଳି କଲେ । ଅତେବ ଉକ୍ତ ସନ୍ଧି ଅନୁସାରେ ଉତ୍ତେଷ୍ଣ ପକ୍ଷ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ନାହିଁ କି କୌଣସି ଦଳୀୟ ପକ୍ଷର ଶତ୍ରୁକୁ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇବେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରାରେ ଆପଣ ସ.ଅ ୧୪ ଦିନ ମଦିନାରୁ ବାହାରେ ରହିଲେ ।

ବଞ୍ଚାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ରବିଭଲ୍ ଅଞ୍ଚଲ୍ ମାସ ୨ ହିନ୍ଦୁୱୀରେ ସଂଘଚିତ ହୋଇଥିଲା । ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାୟ ସ.ଅ ହ୍ର. ସାଆଦ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମଦିନାର ଅମୀର ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ନିଜର ଦୁଇ ସାହାବିଙ୍କ ସହିତ କୁରୋଶୀୟ ଦଳକୁ ରୋକିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ । ଉକ୍ତ ଦଳରେ ଉମ୍ମେଯା ବିନ୍ ଖଲଫଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏକଶତ ଅନ୍ୟ କୁରୋଶୀୟ ଓ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶହ୍ ଓଟ ଥିଲେ । ବଞ୍ଚାତ୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଆପଣ ସ.ଅ କାହା ସହିତ ମୁହାମୁହିଁ ହୋଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନା ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଧଜାର ରଙ୍ଗ ଧବଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ହ୍ର. ସାଆଦ ବିନ୍ ଅବି ଝକ୍କାସ ର.ଅ ଧରିଥିଲେ ।

ଉଶ୍ରୀରାହ୍ ଯୁଦ୍ଧ: ଯେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏହି ସୁଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଯେ, କୁରୋଶର ଏକ ବାଣିଜ୍ୟକ ଦଳ ମଙ୍କାରୁ ବାହାରିଛି ଏବଂ ମଙ୍କାବାସୀ ଉକ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟକ ଦଳ ଉପରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟକ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରିଦେଇଥିଲେ । କାରଣ ଯେଉଁ ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ତାହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହତ ହେବ । ସୁତରାଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଜମାଦିଭଲ୍ ଉଲା ଅବା ଜମାଦିଭଲ୍ ସାନିଯା ୨ ହିନ୍ଦୁୱୀରେ ୧୪୦, ୨୦୦ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମେତ ଯାତ୍ରାରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଉଶ୍ରୀରାହ୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେତେବେଳେ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ସେହି ଦଳଟି ତ' କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେଠାରୁ ଯାଇ ସାରିଛି । ଆପଣ ସ.ଅ କିଛି ଦିନ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ମୁଦଲଙ୍କ ଓ ବନ୍ଦୁ ଜମରାହ୍ ମିତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କଲେ ଓ ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନା ଫେରି ଆସିଲେ । ଏହି ଦଳଟି କୁରୋଶର ସେହି ଦଳ ଥିଲା ଯିଏ ସିରୀୟାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ପୁନଃ ଉକ୍ତ ଦଳର ପିଛା କରିବା ପାଇଁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଫଳତଃ ଆପଣ ସ.ଅ ବଦର ଯୁଦ୍ଧର ସନ୍ଧୁଖୀନ ହେଲେ ।

ବଦ୍ରୁଲ୍ ଉଲା ଯୁଦ୍ଧ: ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାୟ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଉଶ୍ରୀରାହ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟ ବିତି ନଥିଲା କି କୁର୍ଜ ବିନ୍ ଜାବିର ମଦିନାର ଗୋଟର ଭୂମି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କୁର୍ଜ ବିନ୍ ଜାବିରର ପିଛା କଲେ ଏବଂ ହ୍ର. ଜେଦ ବିନ୍ ହାର୍ସାଙ୍କୁ ନିଜର ନାଏବ (ଉପ) ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ସଫ୍ରାନ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ କିନ୍ତୁ କୁର୍ଜ ବିନ୍ ଜାବିର ଦୁଇ ଗତିରେ ଆଗକୁ ବାହାରି ଗଲା ଓ ଆପଣ ସ.ଅ ତା'କୁ ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅତେବ ଆପଣ ସ.ଅ ମଦିନା ପୁନଃ ଫେରି ଆସିଲେ । ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ବଦରୁଲ୍ ଉଲା ଏଇଥୁ ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ବଦର ଭୂମିର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵ ସଫ୍ରାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀ ୧ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା ।

କୁର୍ଜ ବିନ୍ ଜାବିର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ୍ର. ମିର୍ଜା ବଶୀର ଅହେବ ଯେଉଁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, କୁର୍ଜ ବିନ୍ ଜାବିରଙ୍କ ଏହି ଆକ୍ରମଣ ଏକ ସାଧାରଣ ଗାଉଁଲିଆ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ନଥିଲା । ବରଂ ନିଃସ୍ଵେହ ରୂପେ ତାହା କୁରୋଶ ପକ୍ଷରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାଯୋଜିତ ଓ ସୁଚିତ୍ତିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ଆସିଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ବରଂ ସମ୍ବନ୍ଧତଃ ତା'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଶେଷ କରି ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅସ୍ତିତ୍ବକୁ କଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ହୋଇଥାଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଓଟ ଚୋରି କରି ଖସିଗଲା ।

ତହିଁରୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଏ ଯେ, ମନ୍ଦିର କୁରୋଶମାନେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ କରି ନେଇଥିଲେ ଯେ, ମଦିନା ଉପରେ ଚଢ଼ଇ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ବିନାଶ ସାଧନ କରିଦିଆଯାଉ । ଏକଥା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଜିହାଦ୍ ବିସ୍ ସୈଫ୍ କରିବାର ଅନୁମତି ମିଳି ସାରିଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ୍ବରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରେ ତଡ଼ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାରିକ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଧନ, ଜୀବନ ହାନୀ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ କୁର୍ଜ ବିନ୍ ଜାବିରର ଆକ୍ରମଣ କରିବା ସାରା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ତଥା ଜାଣିଶୁଣି କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଅର୍ଥାତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୁରୋଶର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ସ୍ଵୀକାର କରି ନେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାରିକ ତଥା ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଆଗୁଆ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଅବଦ୍ବୁଲ୍‌ଲାୟ ବିନ୍ ହଜ୍‌ସ ଯୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦିର ବିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନଖଲା ନାମକ ଉପତ୍ୟକା ଠାରେ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ରସ୍ତୁଲ କରୀମ୍ ସ.ଅ ରଜବ ମାସରେ ହ. ଅବଦ୍ବୁଲ୍‌ଲାୟ ବିନ୍ ହଜ୍‌ଶ ର.ଅଙ୍କୁ ଟ ଜଣ ପ୍ରବାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ହ. ସାଆଦ ବିନ୍ ଅବି ଓକ୍କାସ ର.ଅ ଓ ହ. ଅତ୍ବା ବିନ୍ ଗଜଖାନଙ୍କ ଓଟ କୁଆଡ଼େ ହଜି ଯାଇଥିଲା ଯାହାର ସନ୍ଧାନରେ ଏମାନେ ପଛରେ ରହି ଯାଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ନଖଲା ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ମନ୍ଦିର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସେଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଆତକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ହୁମ୍ରତ ମାସର ଅର୍ଥାତ ରଜବ ମାସର ଶେଷ ଦିନ ଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ ଯେ, ଏମାନଙ୍କୁ ଯଦି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଏମାନେ ହାତରୁ ଖସିଯିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ କୁରୋଶମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅଧିପତି ଉମ୍ରୋ ବିନ୍ ହଜ୍‌ରମୀକୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ । ହ. ଅବଦ୍ବୁଲ୍‌ଲାୟ ବିନ୍ ହଜ୍‌ଶ ର.ଅ ଦୁଇ ଜଣ କୈଦୀ ଓ ଓଟକୁ ଧରି ରସ୍ତୁଲ୍‌ଲାୟ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଦିନାରେ ଉପଶିତ ହୋଇଗଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇ ନଥିଲି ଯେ, ତୁମେ ହୁରମତ ମାସରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ଏବଂ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ହ. ଅବଦ୍ବୁଲ୍‌ଲାୟ ବିନ୍ ହଜ୍‌ଶ ର.ଅଙ୍କର କୌଣସି ଜିନିଷ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଦେଲେ । ହୁରମତ ମାସରେ ଉକ୍ତ ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ଅଲ୍ଲାୟତାଲା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱତ୍ରୀୟ ଓ ସାନ୍ତ୍ଵନା ସକାଶେ ସୁରତୁଲ ବକରାହର ଆୟତ୍ ୨୧୮ ଈଶୀୟ ସ୍ଵରୂପ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ ଫଳରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି ଆଶ୍ୱତ୍ରୀୟ ମିଳିଲା ସେଠାରେ କୁରୋଶମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିଥୁଳ ପଡ଼ିଗଲେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଯେ, ଅଲ୍ଲାୟତାଲାଙ୍କର ଈଶୀବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏହାପରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ହ. ସାଆଦ ବିନ୍ ଅବି ଓକ୍କାସ ର.ଅ ଓ ହ. ଅତ୍ବା ବିନ୍ ଗଜଖାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷିତ ରୂପେ ଆସିବା ସର୍ବରେ କୁରୋଶମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ପିଦିଯା ନେଇ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ ।

ବଦ୍ରୁଲ କୁବ୍ରା ଯୁଦ୍ଧ: ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍କରେ ଯମୁଲ ପୁର୍କାନ ବୋଲି ବିବେଚିତି କରାଯାଏ । ହ. ଖଲିଫ଼ତୁଲ ମସିହ ଅଖଲ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପୁର୍କାନ ଦିନଟି ବଦର ଯୁଦ୍ଧର ଦିନ ଥିଲା । ଏହି ଦିନରେ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନେତାମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ଜୟଳାଭ କରିଥିଲେ । ହ. ଖଲିଫ଼ତୁଲ ମସିହ ଅଖଲ ର.ଅ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିନରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍କର ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରି କୁହନ୍ତି, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍କର ମୋତେ ଏହି ଅର୍ଥ ଜ୍ଞାତ ହେଲା ଯେ, ପୁର୍କାନ ସେହି ବିଜୟକୁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନେ ବିଜୟ ବିମଣ୍ଟି ହେଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗିଯିବ । ସେହି ଦିନଟି ହେଉଛି ବଦର ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ।

ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ବଦରେ ସାନିଯା, ବଦ୍ରୁଲ କୁବ୍ରା, ବଦ୍ରୁଲ ଉଜମା, ବଦ୍ରୁଲ କିତାଲ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ରସ୍ତୁଲ୍‌ଲାୟ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୁଚନା ପ୍ରାୟ ହେଲା ଯେ, ଅବୁ ସୁଫିଯାନ କୁରୋଶମାନଙ୍କର ଏକ ଦଳକୁ ଧରି ଫେରୁଛି । ଯହିଁରେ ଏକ ହଜାର ଓଟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଓଟ ଉପରେ କୁରୋଶମାନଙ୍କର ବୃହତ୍ ସମ୍ବଲ ଲଦା ହୋଇଥିଲା । ୩୦ କିମ୍ବା ୪୦ ଜଣ ଅବା ୩୦ ଜଣ ଲୋକ ରହିଥିଲେ । ଏହି ଦଳଟି ସେହି ଦଳ ଥିଲା ଯାହାର ପିଛା କରିବା ପାଇଁ ଆପଣ ସ.ଅ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ବାହରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଭିଯାନ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ସ.ଅ ଜମାଦିତୁଲ ଉଲା ଅବା ଜମାଦିତୁଲ ଆଖାର ୨ ହିକ୍ରୀରେ ବାହାରିଥିଲେ । କେତେକ ସ୍ଵର୍ଗ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆପଣି କରନ୍ତି ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ

বিবোধ1মানক্ষর জিনিষি পত্রকু লুঞ্চন করিবা নিমত্তে উক্ত যুক্ত রচনা করিথ্বলে । কিন্তু হ. মির্জা বশীর অহেমদ সাহেব র.অ সিরত খাতমুন নবিয়1ন্রে বর্ণনা করন্তি যে, উক্ত দলকু রোকিবা নিমত্তে বাহারিবা কদাপি আপত্তিজনক নথুলা । কারণ এহা অসাধারণ দল থুলা এবং এহার লাভ মুসলমানমানক্ষ বিরুদ্ধের ব্যবহৃত করায়িবার থুলা । সুতরাং ইতিহাসারু এহা প্রমাণিত যে, এহার লাভ ওহোদ যুক্তর প্রস্তুতিরে ব্যয় করাগলা । অতএই তাকু অটকাইবা ও যুক্ত কৌশল অবলম্বন করিবা নিহাত জরুরী থুলা ।

রসুলুল্লাঘ স.অ উক্ত দলর সম্মাদ প্রেরণ উদ্দেশ্যেরে হ. তলহা বিন্দ উবেইতুল্লাঘ ও হ. সজদ বিন্দ জেব র.অঙ্কু আগকু প্রেরণ কলে । অবু সুফিয়ানকু সুচনা মিলিলা যে, রসুলুল্লাঘ স.অ সাহাবামানক্ষ সহিত উক্ত দল উপরে আক্রমণ করিবা পাই বাহারি পঢ়িথ্বলে । উক্ত সুচনা পাইবা পরে ষেমানে আক্রমিত হোক পঢ়িথ্বলে এবং নিজর এক সদেশ বাহককু মক্কা যাই এহি সুচনা দেবাকু কহিলে ও স্বয়ং অবু সুফিয়ান বদর ভূমিকু ছাড়ি দ্রুত গতিরে আগকু অগ্রসর হোকগলা ।

তত্সংক্রান্তরে আঁহজরত স.অঙ্ক পিউসী আভকা বিন্দ অবদ্বুল মুতলিব্জ্ঞর এক বিচিত্রপূর্ণ স্বপ্ন রহিছি, যাহা পরবর্তী সময়েরে সত্য সাব্যস্ত হেলা । যে অবু সুফিয়ান্র সদেশ বাহকর মক্কা পহষ্টিবা পূর্বর তিনি রাত্র পূর্বে স্বপ্ন দেখলে যে, জশে ব্যক্তি ওট উপরে আরোহণ হোক অবত্ত্ব নামক ভূমিরে, পুনশ্চ খানা কাবার ছাত উপরে, পুনশ্চ অবু কুবেই পর্বত শিখর উপরে ছিঢ়া হোক উক্ত স্বরেরে লোকমানক্ষ নিজর হত্যা ছালরে তিনি দিন মধ্যেরে পহষ্টিবা পাই কহিলা । এহাপরে যে এক শিলা খণ্ড উক্ত পর্বতের তলকু খসাই দেলা । উক্ত শিলা খণ্ড তলকু পহষ্টিবা মাত্রে তাহা খণ্ড বিখ্যাত হোকগলা এবং মক্কার এপরি কৌশল ঘর আছি বাকি নথুলা যাহুঁরে উক্ত শিলা খণ্ডগুড়িক পহষ্টি নথুব । সুতরাং আভকা বিন্দ অবদ্বুল মুতলিব উক্ত স্বপ্ন সংক্রান্তরে নিজর ভাই হ. অববাস বিন্দ অবদ্বুল মুতলিবক্ষু কহিলে । ফলতএই উক্ত কথাটি তুষ্ণি বাইব সহস্র কোস সাব্যস্ত হোক অবু জহল পর্যন্ত পহষ্টিগলা । অবু জহল কহিলা যে, আমে তিনি দিন পর্যন্ত অপেক্ষা করিথ্বলু । যদি এহিপরি ঘটিলা তাহাহেলে ঠিক অছি, অন্যথা আমে খানা কাবারে এক লেখা ওহলাই দেবু যে, তুমেমানে আরববাসীক মধ্যেরে ঘোর মিথ্যাচারী অট । এতদ্পরে হ. অববাস বিন্দ অবদ্বুল মুতলিবক্ষ মহিলামানক্ষ কহিবা হেতু অবু জহলকু হত্যা করিবা নিমত্তে খানা কাবা গলে । কিন্তু ষেমানক্ষর দৃষ্টি অবু সুফিয়ানক্ষ সদেশ বাহকর আক্রমিত অবশ্বা আড়কু কেন্দ্রিত হোকগলা । উক্ত সদেশ বাহককু মক্কাবাসীক্ষু মুসলমানমানক্ষ আক্রমণর সতর্ক করিবা উদ্দেশ্যেরে প্রেরণ করায়কথুলা । এহি সদেশ বাহাক খালি অবু সুফিয়ান্র দলকু বশাইবা নিমত্তে ঘোষণা করুথুলা । কুরেশিমানে পূর্বর হি যুক্ত করিবা নিমত্তে বাহানা খেত্তুথ্বলে । সদেশ বাহকর ঘোষণা পরে ষেমানক্ষ জহু মুতবাক ষেমানক্ষ বাহানা মিলিগলা এবং ষেমানে যুক্ত নিমত্তে সংপূর্ণ রূপে প্রস্তুত হেবাকু লাগিলে ।

হুক্কুর অন্তর অ.ব আঁহজরত স.অঙ্ক জ1বন1 পরম্পরা সংপর্করে কহিলে, আঁহজরত স.অঙ্ক জ1বন1 পরম্পরাটি আস্তারে মধ্য জারি রহিব ।

অলহমবু লিলাহি নহমদুহু ও নসতজনুহু ঝনসতজপিরুহু ঝনুমিনু বিহি ঝনতওক্কলু অলে ও নভকু বিলাহি মিন শুরুরি অনপুর্বিনা ঝমিন ষষ্ঠিআতি আমালিনা মর্ত ষষ্ঠিহিলাসু ফলা মুজিলা লহু ঝমর্ত ষয়ুরলিলসু ফলা হাদিয়া লহু ঝনশহবু অন্লা লজলাহা ঝনশহবু অন্লা মুহন্দদন অবদুহু ঝরসুলুহু । লবাদলাহি রহিমকুমুলাহি লজলাহা যামুরু বিল অদ্বলে ঝল লজসানি ঝলতাইজিল কুরবা ঝয়নহা অন্লি ফহশাই ঝল মুনকরি ঝল বগল যাইজুকুম লাঅললকুম তজক করুনা উয়কুরুলাহ যাইজুকুরুকুম ঝদজহু য়সতজিব লকুম ঝলজিকুরুলাহি অক্বর